

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020421 17 Кж 3
Бања Лука, 05.07.2017. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за организовани и најтеже облике привредног криминала састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених О.Б., Ј.Т., В.Т., В.Б., Н.О. и Н.М., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383а. став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама оптуженог Н.О. и његовог браниоца и жалбама бранилаца оптужених О.Б., В.Б. и Ј.Т., изјављеним на рјешење Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020421 17 Кв 4 од 29.06.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 05.07.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе оптуженог Н.О. и његовог браниоца и бранилаца оптужених О.Б. и В.Б., а дјелимично уважава жалба браниоца оптуженог Ј.Т. и преиначава рјешење Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 0200421 17 Кв 4 од 29.06.2017. године у одлуци о дужини трајања притвора тако да по овом рјешењу притвор против оптужених може трајати најдуже 2 (двје) године од потврђивања оптужнице.

У преосталом дијелу првостепено рјешење остаје неизмијењено.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 0200421 17 Кв 4 од 29.06.2017. године, након потврђивања оптужнице продужен је притвор против оптужених О.Б., Ј.Т., В.Б. и Н.О., због основане сумње да су починили кривично дјело организованог криминала из члана 383а. став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (КЗ РС) из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (ЗКП РС), тако да може трајати до

изрицања првостепене пресуде, а најдуже 3 (три) године од потврђивања оптужнице.

Против овог рјешења благовремено су изјавили жалбе браниоци оптужених О.Б., В.Б., Ј.Т., Н.О. и оптужени Н.О..

Бранилац оптужених О.Б. и В.Б., адвокат Г.Ј. из Б. рјешење побија због „повреде одредаба ЗКП“ и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и према оптуженим притвор укине.

Бранилац оптуженог Ј.Т., адвокат Н.П. из Б. рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење преиначи тако да се одбије приједлог тужиоца за продужење притвора или да се укине и врати на поновни поступак.

Бранилац оптуженог Н.О., адвокат З.Ј. из Б. рјешење побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и „битне повреде Закона о кривичном поступку, са приједлогом да се жалба уважи и рјешење преиначи и оптужени одмах пусти на слободу.

Оптужени Н.О. не наводи основе побијања али из садржине жалбе произилази да побија постојање основане сумње и притворског разлога, као и да предлаже да се жалба уважи и притвор према њему укине.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Жалбе опширним приговорима подвргавају критици потпуност и правилност чињеничне основе побијаног рјешења, сматрајући да је она довела до погрешног закључка суда о постојању основане сумње, као општег услова за одређивање притвора, као и о постојању притворског разлога за продужење притвора из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Све то спајају са пропустима суда код оцјене доказа, њихове ваљаности, потпуности образложења и из тога изводе закључак да је рјешење донесено уз битну повреду одредаба кривичног поступка, коју виде у погрешној примјени члана 197. став 1. тачка г), а жалба браниоца О. у битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке и) и к) ЗКП РС.

Супротно жалбеним приговорима овај суд налази да је постојање основане сумње о почињеном кривичном дјелу које се оптуженима ставља на терет утврђено самим потврђивањем оптужнице. Осим тога првостепени суд је и поред тога додатном оцјеном и анализом приложених доказа уз оптужницу ову сумњу провјерио и утврдио као постојећу. Ово се односи на конкретне радње оптужених, доказе који то потврђују и на постојање елемената организованости које кривично дјело уводе у сферу организованог криминала, а што жалбе без основа покушавају довести у сумњу. Оцјена доказа, онако како је то учинио првостепени суд, у овој фази поступка је сасвим довољна, а разлози

који су о томе дати су у свему потпуни, јасни и одређени, па их и овај суд прихвата и на њих упућује жалиоце.

Што се тиче постојања притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, које жалбе оспоравају, овај суд налази да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице које оправдавају продужење притвора из овог разлога. Разлози који су о томе дати су прихватљиви и за овај суд и у потпуности оправдавају његову примјену према оптуженима. Супротно тврдњама жалби они су довољно конкретизовани кроз временски интервал криминалне активности, старосну доб лица која су угрожена кривичним дјелом, лична својства појединих оптужених и реакцију родитеља и грађана. Свеукупност ових разлога у потпуности оправдава закључак суда да се ради о ванредним околностима, уз испуњеност осталих услова, које указују да би пуштање на слободу оптужених резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда.

Што се тиче дужине трајања притвора основано жалба браниоца оптуженог Ј.Т. приговара да је суд погријешио када је одредио да притвор може трајати најдуже три године од потврђивања оптужнице јер се не ради о кривичном дјелу за које је прописана казна дуготрајног затвора, на коју се то односи. Овдје се ради о очигледној омашци јер се суд у разлозима позива на одредбу члана 202. став 2. тачка в) ЗКП РС, а која прописује да трајање притвора може бити најдуже двије године, што према запријеђеној казни од најмање пет година затвора за кривично дјело које се оптуженима ставља на терет и јесте правилно.

С обзиром на изложено ваљало је жалбе оптуженог Н.О. и његовог браниоца и бранилаца оптужених О.Б. и В.Б. одбити као несоноване, а дјелимично уважити жалбу браниоца оптуженог Ј.Т. и сходно одредби члана 338. у вези са чланом 323. ЗКП РС по службеној дужности и у односу на остале оптужене и на основу члана 337. став 3. ЗКП РС одлучити као у изреци.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић